CHAŁTURA

Zawsze piszemy ten wyraz przez ch, bo to zapożyczenie słowiańskie, a nie niemieckie. Jest to rusycyzm z połowy XX w., z ros. халтура ‘fuszerka; tandeta; partanina’. Wyraz nie wygląda jednak na słowiański, dlatego przyjrzano się mu uważniej. Na Białorusi i na Ukrainie mianem халтуры – wym. inaczej, przez -w-, [chawtury] – określano prawosławne zaduszki, a także datki zbierane przez popów i mnichów z okazji pogrzebów czy zamawianych modłów. Możliwe zatem, że халтура to dostosowane do języków wschodniosłowiańskich łacińskie słowo chartula ‘kartka, notatka, zapiska’.